

Uttalande - BFN U 87:10

Bokföring i konkurs

Bakgrund

Genom SFS 1987:672 träder en ny konkurslag (KL) i kraft 1988-01-01. Denna lag innehåller flera bestämmelser om bokföring i konkurs. De nya reglerna innebär att förvaltaren i större utsträckning än tidigare skall tillämpa mer utvecklade bokföringsprinciper vid redovisningen av förvaltningen. I detta uttalande anges riktlinjerna för hur dessa regler bör tillämpas för att bokföringen skall stå i överensstämmelse med god redovisningssed (jfr prop 1986/87:90 s 170f).

Syftet med detta uttalande är att fastställa de grundläggande kraven för bokföring i konkurs. BFN överlämnar åt konkursförvaltarna att utifrån riktlinjerna i detta uttalande på lämpligt sätt verka för en utveckling av god redovisningssed.

Bokföringsskyldigheten för konkursbo regleras i 7 kap 19 § KL. Huvudregeln är att förvaltaren, oavsett vem som är gäldenär, löpande skall bokföra in- och utbetalningar (kontantbokföring). Kraven är emellertid större vid mer omfattande och komplicerade konkurser samt när gäldenärens rörelse drivs vidare av konkursförvaltaren. Uttalandet omfattar bokföringen i sådana konkurser som enligt reglerna i KL inte får ske enbart genom kontantbokföring.

BFNs bedömning

Konkursförvaltaren har att i första hand verka för att konkursen ger bästa möjliga ekonomiska resultat för borgenärerna. Syftet med konkursförvaltningen är att snarast möjligt omvandla boets tillgångar till kontanter (jfr 8 kap 1 § KL) och att betala skulderna med hänsynstagande till bl a förmånsrättslagen (1970:979).

Bokföringen i konkurs skall utgöra underlag för kontroll av att tillgångarna inte förstörs eller skingras. Den skall ge en översikt över konkursens gång och ställning samt utgöra underlag för förvaltarens redovisningar och utdelningsförslag. Vidare skall förvaltarens bokföring vara så upplagd att man utifrån denna kan erhålla underlag för bedömning av om konkursboets drift bör fortsättas eller avslutas.

Med hänsyn till den interna kontrollen och behovet av resultatuppföljning i konkurser skall obetalda in- och utgående fakturor som uppkommit under den fortsatta driften tillföras bokföringen. In- och utgående fakturor kan bokföras kontinuerligt på leverantörers respektive kunders konton, i förda förteckningar eller i sidoordnad redovisning (reskontra). Inventering och förteckning av obetalda fakturor skall ske minst vid varje tillfälle som förvaltaren har att avge redovisning till tillsynsmyndigheten.

Betalningsströmmarna skall registreras på ett sådant sätt att de kan hänföras till de olika förmånsrättslagen.

Bokföringen skall i förekommande fall vara upplagd så att den ger erforderligt underlag för fördelning av medel från försäljning av varor som till någon del baseras på råvaror, halvfabrikat eller produkter i arbete som fanns vid konkursutbrottet.

Konkursförvaltarens bokföringsskyldighet innebär att varje konkursbo skall särredovisas. Bokföringen för de olika konkursgäldenärerna får inte sammanföras med förvaltarens egen bokföring. Särredovisning kan ske på olika sätt. Konkursförvaltaren kan sidoordnat med sin egen bokföring lägga upp en separat bokföring för konkursboet, anlita utomstående konsult för konkursboets bokföring eller använda konkursgäldenärens egna bokföringssystem. Verifikationer skall identifieras genom att de åsätts nummer i löpande följd i en eller flera serier separat för varje konkursbo.

Detta uttalande ersätter BFNs anvisning beträffande bokföring i konkurs BFN:12 (KFS 1980:9) och skall tillämpas beträffande konkurser som beslutats fr o m den 1 juli 1988.